

Nedeľa 5. týždňa v Cezročnom období (cyklus C): „spustím siete“

Komentár na nedeľu 5. týždňa v Cezročnom období (cyklus C).

„Pane, odíď odo mňa, lebo som človek hriešny.“ Tak ako u svätého Petra, aj teraz Božia sila vynahradí náš biedny stav, ak dôverujeme jeho milosrdenstvu a pôsobeniu Božej milosti, ktorá nás premieňa a obnovuje.

Evanjelium (Lk 5, 1-11)

Ježiš stál pri Genezaretskom jazere a tlačil sa naň zástup, lebo chcel počuť

Božie slovo. Tu zbadal pri brehu dve lode. Rybári z nich vystúpili a prali si siete. Nastúpil na jednu z lodí, ktorá patrila Šimonovi, a poprosil ho, aby trocha odrazil od brehu. Potom si sadol a z loďky učil zástupy.

Keď prestal hovoriť, povedal Šimonovi:

„Zatiahni na hlbínu a spustite siete na lov!“

Šimon mu odpovedal:

„Učiteľ, celú noc sme sa namáhali, a nič sme nechytli. Ale na tvoje slovo spustím siete.“

Len čo to urobili, chytili také množstvo rýb, až sa im siete trhali. Preto dali znamenie spoločníkom, čo boli na druhej lodi, aby im prišli pomôcť. Oni prišli a obidve loďky naplnili tak, že sa potápali. Keď to videl Šimon Peter, padol Ježišovi k nohám a povedal:

„Pane, odíd' odo mňa, lebo som
človek hriešny.“

Hrôza sa totiž zmocnila jeho i
všetkých, čo boli s ním, nad úlovkom
rýb, ktoré chytili. Takisto aj
Zebedejových synov Jakuba a Jána,
ktorí boli Šimonovými spoločníkmi.
Tu Ježiš povedal Šimonovi:

„Neboj sa, odteraz budeš loviť už
ľudí.“

A keď pritiahli lode k brehu, opustili
všetko a išli za ním.

Komentár

Podľa Lukášovho rozprávania Ježiš
poznal Šimona krátko predtým.
Zostal v jeho dome a vyliečil jeho
svokru, ktorá mala horúčku (porov.
Lk 4, 38-39.). Keď teraz Ježiš kázal v
kafarnaumskom prístave, dovolil si

vstúpiť do Šimonovej loďky a dokonca ho požiadal, aby zanechal to, čo práve robil (pral siete), a aby ju trochu odtiahol od brehu. Šimon bol unavený a sklúčený, pretože po noci tvrdej práce nič nechytil, ale robí to bez sťažovania sa.

Keď Ježiš dohovoriť, požiada ho ešte o niečo, čo je za týchto okolností veľmi náročné: „Zatiahni na hlbinu a spustite siete na lov“. Ako často sa to isté deje v našom živote, keď počúvame, čo nám Ježiš hovorí, a robíme to!

Táto scéna je veľmi aktuálna. Aj teraz, bez toho, aby prikladal akýkoľvek význam únave a zjavnej bezvýslednosti úsilia svojho ľudu, Ježiš opakuje každému kresťanovi tú istú prosbu: Zatiahni na hlbinu! „Aj dnes sa Cirkvi a nástupcom apoštolov hovorí, aby sa vydali na more dejín a spustili svoje siete, aby získali ľudí pre evanjelium, pre Boha, pre Krista,

pre pravý život“ (Benedikt XVI, *Homília na začiatku svojho pontifikátu*, 24-IV-2005).

„Toto je logika, ktorá vedie Ježišovo poslanie a poslanie Cirkvi: hľadať, „loviť“ mužov a ženy (...), aby sa prostredníctvom odpustenia hriechov obnovila plná dôstojnosť a sloboda pre všetkých. Toto je podstata kresťanstva: šíriť obnovujúcu a bezpodmienečnú Božiu lásku s postojom prijatia a milosrdenstva voči všetkým, aby sa každý mohol stretnúť s Božou nehou a mať plnosť života“ (František, *Anjel Pána*, 7-II-2016).

Ježiš postupne pripravuje Šimona na povolanie. Na základe priateľstva, ktoré buduje deň čo deň, podrobuje jeho štedrosť skúške a jeho priateľ na základe faktov vidí, že Pán je nakoniec štedrejší a dáva oveľa viac, ako žiada. Keď vyťahuje siete plné rýb, je prekvapený a ohromený.

Spoznáva Božiu moc, ktorá pôsobí prostredníctvom Ježišovho slova, a toto priame stretnutie so živým Bohom, ktorý je schopný urobiť taký zázrak s použitím toho mála, čo môže priniesť chudobný človek, naňho hlboko zapôsobí.

Šimon sa bojí, ale Ježiš z tejto situácie odstraňuje dramatismus, pozýva ho na veľké dobrodružstvo a žiada ho, aby sa mu úplne odovzdal, aby ho bezpodmienečne nasledoval.

Odpoveď Šimona a tých, čo boli s ním, na seba nenechala dlho čakať: zanechali všetko a nasledovali Ho. „Skôr, ako apoštolom, je treba byť rybárom. A potom, čo apoštolom, opäť rybárom. Rovnaké povolanie predtým i potom. Čo sa teda zmení? Dochádza k zmene v našej duši — pretože do nej vstúpil Kristus, tak ako vstúpil do Petrovej loďky — človeku sa rozšíria horizonty, získa väčšiu ochotu slúžiť“ (Svätý

Josemaría, *Boží priatelja*, bod 264-265).

To, čo sa stalo týmto mužom, je niečo výnimočné, ale veľmi reprezentatívne pre výzvu, ktorú Boh v určitých okamihoch života s osobitnou jasnosťou adresuje každému človeku, aby objavil to, pre čo bol stvorený a kde nájde šťastie. Povolanie je Božie volanie. Človek si ho nenaprojektuje, ale objaví ho, keď kladne odpovie na pozvanie, ktoré mu Pán dáva.

Skúsenosť vlastných obmedzení a osobnej slabosti nie je prekážkou. Šimon Peter si toto všetko uvedomoval a napriek počiatočnému strachu neváhal nasledovať Ježiša. Aj teraz, tak ako v jeho prípade, Božia sila vynahradí naše biedne podmienky, ak dôverujeme v moc jeho milosrdenstva a v pôsobenie Božej milosti, ktorá nás premieňa a obnovuje.

Francisco Varo // /andres
canchon37439 - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/domingo-c-to-5/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-c-to-5/)
(26.03.2025)